

[Arne Bjerregaard]

tiden er gået og vi noterer, hvem det er, der bliver berørt af reglen i § 28, så var det faktisk ikke dem, vi ville have fat i, vi får fat i. Det er blevet et irritationsmoment for mange ganske almindelige landmænd, håndværkere osv.

Selvfølgelig er det en fordel, som ministeren har foreslået, at vi hæver grænsen, så den reelt kommer op på 110.000 kr. Så er der selvfølgelig mangfoldige, som vil falde uden for reglen, og der vil kun være et fåtal, der bliver berørt af den. Men derved er der jo større grund til at sige, at der er ingen mening i at fastholde en regel, som faktisk ikke har den virkning, som var formålet med paragraffens indførelse, når vi faktisk alle sammen må notere, at det kun er blevet et irritationsmoment, som ikke opfylder det, som var hensigten med paragraffen i sin tid. På den baggrund mener vi, at tiden er inde til at ophæve § 28. Hermed være ikke sagt, at vi ikke vil stemme for en forhøjelse af grænsen, det vil vi da selvfølgelig, men vi så helst i den nuværende situation, at reglen helt blev fjernet, som foreslået i nærværende forslag.

Glistrup (FP):

Her i folketingets slutspurt er det forslag, vi her behandler, jo blevet indhentet og overhalet af det 16 dage senere fremsatte regeringsforslag. Jeg er fuldstændig enig med samtlige dem, der har udtalt sig i denne sag, om, at som tingene nu ligger, må vi på grundlag af regeringsforslaget, lovforslag nr. L 190, se, hvor langt vi kan komme her i denne folketingssamling med hensyn til § 28. Der kommer selvfølgelig en dag og en måned efter denne maj måned 1982, og så må vi senere se, om vi kan komme videre.

Når fremskridtspartiet desuagtet opretholder lovforslag nr. L 182, er det, fordi udvalgsbehandlingen kan tjene som grundlag for, at vi faktisk alle sammen kan få en noget sikrere viden på det område, end vi har i øjeblikket. Man har jo fremsat en hel del formodninger om, hvordan ligningslovens § 28 i grunden virker i øjeblikket, og jeg må erkende, at min fornemmelse ligger mere parallelt med det, f.eks. hr. Hagen Hagensen, hr. Anders Poulsen, hr. Bollmann og hr. Arne Bjerregaard sagde, end med det, ministeren sagde. Men til syvende og sidst må vi alle sammen erkende, at det virkelig faste grundlag for al viden om, hvordan denne §

28 i grunden gererer sig rundt omkring i landets forskellige skatte kredse, er der ingen af os, der har, for den undersøgelse, der foreligger, og som er optrykt som bilag til lovforslaget, går jo helt tilbage til 1975-76, og der er unægtelig på disse områder sket meget med den almindelige økonomiske udvikling, der har været i landet siden 1975-76.

Derfor er der al mulig grund til nu at bruge det lovforslag, vi her behandler, som basis i skatte- og afgiftsudvalget for at få noget mere sikker viden til de drøftelser, man senere skal have om § 28, hvis det da ikke skulle mangle sig sådan i de kommende dages forhandlinger, at vi ligefrem i form af et ændringsforslag til ministerens forslag, lovforslag nr. L 190, allerede i denne omgang får trukket den syge tand ud - § 28 er en syg tand i skattesystemet - og vi derigennem bliver færdig med det. Det vil formentlig blive afsløret på onsdag, hvor ministerens forslag er sat til anden behandling, ellers må vi under udvalgsarbejdet se at skabe det fornødne grundlag for, at vi kan få en bedre § 28-udvikling - forhåbentlig en § 28-afvikling - inden vi skal holde jul og nytår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet.

[Af Kalnæs (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 185. Fremsat 23/4 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling